

Motion till riksdagen

1987/88:Jo9

av Karl-Gösta Svenson m. fl. (m)

med anledning av prop. 1987/88:128 om
miljöförbättrande åtgärder i jordbruket, m. m.

Jordbruket har självklart ett miljöansvar. Det är därför viktigt att insatsmedel i form av gödning och växtskyddsmedel används på ett miljövänligt sätt. Det finns enligt vår uppfattning inget motsatsförhållande mellan ett effektivt bedrivet och ett miljövänligt jordbruk.

Genom information, rådgivning och kunskapsförmedling kommer den svenske bonden att förbättra sin produktion av livsmedel. Näringsläckaget kommer att minska.

Det s. k. Laholmsförsöket visar att näringsläckaget till vattendrag och hav minskar om marken är bevuxen. Det är därför viktigt att odlingar med lång växtperiod stimuleras. Sockerbetsodlingen har en längre växtperiod än spannmål. Denna odling är därför positiv ur miljösynpunkt. Näringsläckaget från åkermark som används för sockerbetsodling begränsas kraftigt genom växtperiodens längd. Man kan nästan betrakta sockerbetsodlingen som en form av täckgröda.

Med hänsyn till överskottsproduktionen av spannmål måste en stor del av åkermarken utnyttjas för annan produktion. Minskat spannmålsöverskott i kombination med minskat näringsläckage kan effektivast uppnås genom att använda åkermark för skogsplantering. Det är emellertid inte någon lätt uppgift för Sveriges bönder att tvingas ta ställning till en sådan drastisk användning av åkermarken. Plantering av åkermark kommer onekligen att förändra landskapbild. Genom att i känsliga lägen plantera lövskog kommer säkerligen en övergång från åker- till skogsmark att kunna accepteras.

Gotland har enligt vår uppfattning ett särskilt utsatt läge. Det gotländska landskapet har en speciell karaktär. En omfattande skogsplantering på öns åkermark skulle säkerligen få stora negativa konsekvenser. Skogsplantering av åkermark är inget alternativ för Gotlands del.

Med hänsyn till jordbrukets stora betydelse för samhällsutvecklingen på Gotland är det ej heller möjligt att minska jordbruksproduktionen. I inget annat län är jordbrukssektorn en så dominerande näring. Det är därför angeläget att ta till vara de resurser som finns på ett optimalt sätt. Med hänsyn till naturliga förhållanden, geografiskt läge och sysselsättningen på ön är det rimligt att det gotländska jordbruket särbehandlas.

Det gotländska jordbruket har kapacitet att öka sin sockerbetsodling. Tillräcklig areal finns för en ökning av odling till 5 000 ha. Sockerbruket i Roma har dessutom kapacitet att öka sin produktion av socker som utan vidare svarar mot en odling av 5 000 ha. Utnyttjandegraden i sockerbruket skulle förbättras om möjlighet till en ökad produktion kunde åstadkommas.

En ökning av sockerbetsodlingen till 5 000 ha skulle få en positiv inverkan på miljön. Näringsläckaget kommer att minska. Den oro som råder på Gotland om jordbrukets och sockerbetsodlingens framtidsmöjligheter skulle också i hög grad kunna lindras. Det är också angeläget att påpeka att det gotländska jordbruket måste få ett långsiktigt avtal om sockerbetsodling.

Mot. 1987/88

Jo9

Hemställan

Med hänsyn till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om en ökning av sockerbetsarealen på Gotland,
2. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om ett långsiktigt avtal med staten om utökad och fortsatt sockerbetsodling på Gotland.

Stockholm den 23 mars 1988

Karl-Gösta Svenson (m)

Ingrid Hemmingsson (m)

Barbro Nilsson (m)